

Simo Riddersström

TU b1

Kapsel
Smätryck.

För den smärtande armen vid sitt förf
 En ekstra smärtande grif
 Din läpreutvärning som lägger på
 Berömmigt och stor, den läppen är
 Som jordens mörk, därför smärtar ut
 Att denna, som läppen har

An helse
 Efta läppen sårer; du nu Dina
 Lest hane, han
 Harit ihjälde dag där

Till Herr Arkiatern och Riddaren, Pro-
 fessorn Doktor Evert Julius Bonsdorff.

Du skjukas, oefvligande hon

Du till Dina
 Om nogen, liknande kallt
 I fylda plister
 Du lätt förlåter
 Han slippning har ej god förstånd
 Hm Du harre dina hundar förl
 Du
 Att dinne drängarles iagtersätter
 Af oss att
 Det är Växter med blommor

Från Suomis vida land sig har
En skara samlat här.
Ditt läkarnamn, som ryktet bar
Berömdt och stort, den fyrbåk var,
Som ledde hit, hvad samladt är
Af dem, som sjukdom tär.

Ej ryktet svek; ty uti Dig
Hvar lidande här fått
En hjelp uppå dess förnestig,
Som outtröttlig visat sig
Att råda, bota, göra godt
Och mildra plågans lott.

Om någon, läkarns kall, så stort,
Du rätt utöfva vet.
Hvar sjukling har det nog förspott,
Hur Du hans hjerta vunnit fort.
Att vinna gränslös tacksamhet,
Det är *Din* hemlighet.

Tag mot den tack, Dig egnas här
Af allas bröst i dag.
Vår kärleks föremål Du är;
Vårt hjertas djup impräglad bär
Din bild i ständigt friska drag,
Som värma hjertats slag.

Att hela, lindra likars qval,
Lef längre, längre än.
I vetenskapens tempelsal
Må längre höras än Ditt tal
Bland andens ädla framtidsmän,
Du sjukas stöd och vän!

Du vill Din mödas bästa lön
I fylda pligter ha.
Din aftonsol må lysa skön,
Det är till Gud vår varma bön.
Du värdes vänligt nu motta
Af oss ett högt: *hurra!!!*